

Til § 1, nr. 10.

Er begge parter i en bytてhandel registrerede virksomheder, skal hver af parterne efter de gældende faktureringsregler udstede faktura over den vare eller ydelse, han leverer.

Det er dog i praksis accepteret, at en landmand, der ved køb af en landbrugsmaskine giver sin gamle maskine i bytte, kan undlade at udstede en regning over maskinen, såfremt maskinforhandleren udsteder en regning (faktura), hvoraf priserne på den nye og den ibyttetagne landbrugsmaskine fremgår. Afgiften kan i så fald beregnes på grundlag af forskellen mellem de to priser.

Ved det foreslåede nye stk. 4 gøres denne ordning generel.

Til § 1, nr. 11.

Forslaget er en konsekvens af det under nr. 8 stillede forslag. Når man tillader, at fakturaer alene indeholder oplysning om, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$, vil det være nødvendigt, at det af fakturaen klart fremgår, af hvilket beløb afgiften er berægnat.

Til § 1, nr. 12.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 17, stk. 7, er detailhandlere fritaget for at udstede fakturaer. Bestemmelsen er foreslået ændret, således at køberen kan kræve faktura udstedt, hvis han som registreret virksomhed har brug for en faktura til dokumentation for indgående afgift.

Til § 1, nr. 13.

Fakturaer fra ikke registrerede virksomheder må ikke kunne anvendes som grundlag for fradrag af indgående afgift. Når der som foreslået kan udstedes fakturaer alene med angivelse af, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af fakturabeløbet, er det ikke tilstrækkeligt med de hidtidige bestemmelser om, at afgiftsbeløb ikke må anføres på fakturaer i de nævnte tilfælde. For at hindre afgiftsfradrag i næste led må det yderligere foreskrives, at fakturaer heller ikke på anden måde må angive, at afgift er indbefattet i fakturabeløbet.

Den nuværende lovtekst indeholder ikke nogen tilsvarende bestemmelser om, hvordan en ikke registreret virksomhed — f. eks. en landbruger med mindre end 5.000 kr. i årsomsætning — skal forholde sig, hvis den modtager et afregningsbilag, hvorpå der fejlagtigt er anført afgift. En sådan bestemmelse er efter henstilling fra landboorganisationerne foreslået indsat i loven.

Til § 1, nr. 14.

Efter de gældende faktureringsregler kan registrerede virksomheder i fakturaer på højst 100 kr.

dels angive afgiften som $\frac{1}{9}$ af fakturabeløbet, dels undlade at anføre køberens navn og adresse, jfr. lovens § 17, stk. 1, 4. og 5. punktum.

Denne lempelige regel for fakturaer på højst 100 kr. blev gennemført i december 1967 for at imødekomme et ønske fra butikshandelen, og bestemmelsen tog alene sigte på registrerede virksomheders småindkøb hos detailhandlere af kontorartikler, rengøringsartikler m. v. Selv om detailhandlere ikke har været forpligtet til at udstede fakturaer, har de i praksis måttet gøre dette ved salg til andre registrerede virksomheder, fordi disse ifølge § 18, stk. 4, til dokumentation af den indgående afgift skal kunne fremlægge fakturaer, der opfylder de fastsatte forskrifter.

Lempelsesreglen i § 17, stk. 1, for fakturaer på højst 100 kr. er imidlertid udformet således, at den ubetinget kan anvendes af alle registrerede virksomheder. Det har nu vist sig, at den manglende oplysning om køberens navn og adresse kan medføre en væsentlig forringelse af toldvæsenets kontrolmuligheder inden for visse brancher.

Det er derfor foreslået, at fritagelsen for at anføre købers navn og adresse på fakturaer over mindre beløb begrænses til kun at omfatte fakturaer, som udstedes af detailhandlere og andre virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til private forbrugere. Samtidig foreslås beløbsgrænsen forhøjet fra 100 kr. til 200 kr.

Bestemmelsen er foreslået udformet som en lempelse af bestemmelsen i § 18, stk. 4, om virksomhedernes dokumentation af den indgående afgift.

En særlig bestemmelse om anførsel af afgiften som $\frac{1}{9}$ af fakturabeløbet på sådanne fakturaer over mindre beløb vil være unødvendig, såfremt der som foreslået under nr. 8 generelt åbnes adgang til denne faktureringsform.

Til § 1, nr. 15.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det under nr. 16 stillede forslag, hvorefter opgørelsen af varelagerets værdi ikke skal indsendes til toldvæsenet. Det foreslås i stedet, at opgørelsen skal opbevares af virksomheden i 5 år efter regnskabsårets udgang.

Til § 1, nr. 16.

Landboorganisationerne har henstillet, at bestemmelserne i lovens § 19, stk. 2 og 3, hvorefter registrerede virksomheder én gang hvert år på grundlag af en optælling af virksomhedens varelager skal foretage en opgørelse af lagerets værdi og indsende opgørelsen til toldvæsenet inden udgangen af den følgende februar måned, må blive